

Jiří Jirouch

Jiří Jirouch se narodil 16. února 1924 v Praze jako syn dělníka, předválečného člena komunistické strany. Otec brzy zemřel a matka se o devítiletého Jiřího a jeho staršího bratra starala sama. Povinnou školní docházku absolvoval v Praze a poté se vyučil ruka-
vičkářem. Zaměstnán byl jako řidič nákladního vozu ve firmě své matky. V roce 1944 se oženil s Františkou Petráčkovou a měli spolu dvě děti, syna Josefa a dceru Ludmilu. Po válce vstoupil do KSČ a jejím členem zůstal do svého vyloučení v lednu 1949.

V lednu 1949 byl zatčen a následně poslán do tábora nucených prací. Z tábora se mu podařilo v červenci 1949 uprchnout a překročit hranice do západního Německa. Nějaký čas pobýval v uprchlickém táboře a později získal status politického uprchlíka. V květnu 1950 se tajně vrátil zpět do Československa, kde byl 7. května 1950 znovu zatčen. Hlavní líčení před Státním soudem v Praze se konalo **12. května 1950**. Jiří Jirouch byl obviněn z velezrady a vyzvědačství a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 18 let. Ve věznici Plzeň-Bory vyplnil při nástupu dotazník, v němž projevil obavy o svoji rodinu, které jeho uvězněním vzniknou „nesnáze jak po stránce finanční, tak morální“.

Později byl přeřazen do trestaneckého nápravně pracovního tábora a fýral jako vězeň v uranových dolech na Příbramsku.

Jiří Jirouch byl 6. prosince 1951, po svém útěku z jáchymovských dolů, zastřelen hlídkou pohraniční stráže při pokusu o překročení státní hranice do západního Německa. Ohledání těla proběhlo na Kvildě a podle opisu úmrtního listu měl být pohřben následující den na místním hřbitově. Manželka Františka byla o smrti svého manžela informována až po uplynutí několika měsíců 15. dubna 1952. Dcera Liduška svého tatínka už nikdy neviděla.

Číslo

Název

A0928

bael. 380

Nastoupil(a) trest dne 12. 9. 1950 - 13. - - - - -

Dopraven(a) do ústavu dne 7. XI. 1951

Lhůta k podm. propuštění 7. 5. 1959

Upraveno dne 29. 11. 1951

TRESTNÍ ÚSTAV PRO MUŽE V PLZNI

Osobní spisy vězně:

Narozen(a) v

A. Jiroušek Jiroušek
16. 2. 1924 Praha, Husovo náb.

Svobodný(á), ženat, vdaná, vdovec(a), náboženství

bez vyznání

zaměstnání

spoluprávní
máster továrny, učedník

Příslušný(á)

Praha, Husovo náb.

Odsouzen(a)

státní

soudem v

Praha

rozsudkem ze dne 12. 9. 1950 - Ts I 84/50

pro zločin §§ 1, 5 a. v. 231/48 Šk.

1. Doba trestu

18 měsíců včetně soboty a 10.000 Kčš

Vpočitatelná

od 7. 5. 1950 h 16. - do 12. 9. 1950 13. h

vazba zajišťovací

Počátek trestu

7. 5. 1950 - 16 h

a vyšetřovací

přepočítáno na 4 měsíce, 4 dny, 21 hodiny.

2. Zostření trestu

3. Po odpykání trestu

Propadnutí celého pučení. Ztráta českých práv obč. na 10 let.

4. Ukončení trestu dne

7. května 1968 - 16 h. 1. 11. 1960

5. Vystoupil(a) dne

Sest. v. na úst. 1. 11. 1960

Poslední bydliště

Praha VII - Holšovice K. Mánie 956

Byl

Vzor

A0928

Třídní postup	
II. tř.	
III. tř.	

164/65

Stav tělesný a mravní.

Dobrozdání

Slav. Kocem/65ky lékař

duchovního

v roce 1930 úraz lebky
bez následků.
Z škie am'
kostan, pumerie ne'
přijaty, novm. svd. str.
Vidí a slpí dobře. Clvna
vady - opraveny. Vevr. = d
Zimě zdráv.

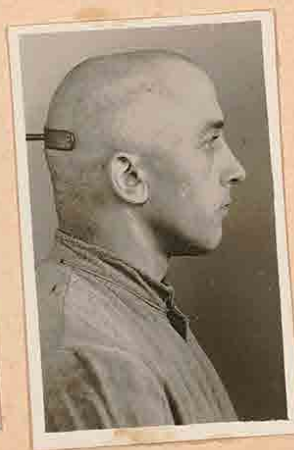
Klas. A-1

Ústavní lékař

Školní vzdělání.

Navštěvoval			Nález znalostí						Poznámka
obecnou		ústavní	ve čtení při		ve psaní při		v počtech při		
školu			přijetí		přijetí		přijetí		
v	od	do	přijetí	propuštění	přijetí	propuštění	přijetí	propuštění	

Místo pro podobanky.

Úterý 11. 11. 51.

Milý Jirko!

1.

Předem přijmi srdečný pozdrav a vzpomínku. Měkčině se
jsi mi psal v Plzni jsem Ti psala ještě do Tábora. Trouna
ten týden jsem se připravovala na Tebe když přišel ten
dopis. Ani v něm nevíš, buď-li miš povolání novostiny,
nebo jistě mohu přijet najisto jako do Tábora, nezapomně
mi to v příštím dopise napsat. Doučám se buď-li miš
na kámoš povolání haliček a tomu mě taky napíš abych si
mohla něco připravit. Jsem páda se už děláš alespoň Ti
to buď-li lepší udělat. Já jsem byla ledi nemocná pomalujiš
jak jsem tenkrát onemocněla s děložou tak ledi se mi
to zase stalo. Tá jsem myslila se budu muset do
nemocnice. To už mám to a toho rozu už sám jakže
je u toho chleba díma když je denně nejvíce 40 g. V ledi
to ještě stá, ale ledi v rímě je to lepší. Tá zase chodím
do práce, ale ještě nejvíce, dělám rožim v pekárně,
náhodou onemocněla ten rímě se jsem na něm jedita se
odšel do opravy když jsem přišla do práce tak jsem stá
rožim do pekárny. Jímek bych musela jít, se ještě ne-
můžu jedit a on by mě tam už polom nedal, když
by viděti se to nemůžu dělat. Holikost jsem se pře-
máhala, když mě to hodně bolelo, myslila jsem si se
mě to přijde ale ono se to neryplá. To už nechtěla bych
zase mít s 1200 a 14 dní jako dřív. Teď když jsem byla
sama tak jsem brala jen pokladnu a v to jsem dřív
vydělala víc to jsem zase utratila. Janou stranou vyčítám
a duhou stranou zase strahim tak je to olejní. Jsem
ale rozhodnuta se přijde zase jedit jen u přijde ten
rímě. Ono to bude ještě nějaký čas trvat tak si rožim
odpočívám. Tady je to totiž tak rázně se když někdy
rímě musel do opravy máhradní rozy každý rožim tak
se by podějny rožimí mři občas a potom se zase

Ti mohli postat a nejedla bych sama tak bych to udělala.
 A jsem na sto procent přesvědčena že ona by to neodkázala.
 Byly jsme jednou u Cervenykh a tetu Cervenai vyvolala se skřípě
 epické a podávala mi ji ubych ji vešla jíkovni. maminka
 po ní sáhla strnu mi já a povídá "ta je hezká ta bude okovi
 akorat jíkovni by byla malá." Žyla by mu skutečně malá
 o tu epickou nešlo, ale bylo mi to líto. Verikám to jsem
 v mi naše maminka je erovna laková. Rjdniv si chtěla
 něco udělat tedy si našla jiných a nejradši by mi jíkovni
 dala strnu. Jak to budu odlat když musím do školy a
 já jde do práce v tom už nepřemýšlím. To si máme prý po-
 poradit sama ona si taky musela poradit. Chyplim se si ho asi
 nemu strnu stejně nějakou komu nemu rádrou je pořádk
 na ulici. Když něco řeknu tak maminka řekne buď pásta
 že ho budu mít ještě mě dělej káží. Jívna má blbka
 jmenuje se bla, točí se ledi okolo něj a má jíkovni nemají čas.
 Řekne ti upimě jíko se doprosavád když jsem něco postu-
 hovala, ředychy jsem našla jímse u vřích ale u svých
 nikdy. Děti na Tebe dole vepominují avlašte Liduška ne-
~~nechce~~ prolože je se mnou domna a povídáme si o
 Tobě často. Teď budu u mě radí a čká se dopřem se Ti
 tam taky něco připíše. Koupila jsem jí k svátku Tabuli
 a maminka se má mi prát všechny listy písmena podle
 abecedy. Vapsat mi všechny ale číst to ještě ne, ale mě
 přijde do školy bude jistě už umět číst. V těch třech
 věck co jí mi postat byla Truji fotografie tak jsem
 jí dala avtril a Liduška jí má nad posteli. Posílám
 Ti taky moje fotografie co jsem se dala ledi o bolik jsem
 se shubla, ale má mi to nemu měšer vidět. Tu a děluva
 ještě nemám ale taky Ti jí pošlu. Tě budu muset končit
 ještě Ti Liduška chce něco napsat a já už se chvilu budu
 muset jít do práce, je neděle večer už je šlocim prý je já

od 10h dítat. Jíčko když by maminka na Tebe přijela tak je všechno v pořádku, já vím že je to přece jenom kůže vlasů máma, ale musela jsem si Ti postihnout mě je líto že všechno tvoje přibuzenstvo myslí jen na Otovi děti a na tvoje ně. Vychtěla bych, ale aby maminka viděla že mě to máš. Chce to možná abych když bych Ti chtěla poslat a nemůžu když máma a čeho Ti poslat tak je mi to úplně jedno. Jednou ale přemýšlím říct ti mi něco pomohla a je lepší když jsem s ní radostně a vycházejme spolu. Hlavně že na Tebe nezapomenu já a děti, to je můj největší důstojník. Teď už musím opusťt končit, poslední rýj je Kolářovi chvilová p. Jěněm je to nemocnici je to s ním špatně věru tam byla paní až do věru měl. Tvoj ráčovat dnes je tam od máma ještě se nemohla.

MILÝ TATINKU
 POSILAM TI HODINĚ
 PUSINEK A TĚŠIM SE AŽ
 TĚ ZAŘE UVIDIM

LIDUŽKA

- 1 -
8 SPT I 8 / 52

Úřední záznam:

Ze spisu 8 SPT I 4/52 v trestní věci proti Josefu Vaníčkoví a spol. se zjišťuje, že dne 29.11.1951 uprchl z jáchymovských dolů n.p. v Příbrami spolu s Josefem Vaníčkem a Adolfem Bečvářem též trestanec Jiří Jirouch. Všichni tři se pak pokusili ilegálně překročit hranice do západního Německa. Při pokusu o překročení hranic byl Jiří Jirouch zastřelen. Svým útekem a poksem odejítí do záp. Německa se dopustil Jiří Jirouch též trestných činů velezrady podle § 78 odst. 2 a/ odst. 1 c/ tr.z. a vyzvědačství podle § 86 odst. 2 a/ odst. 1, odst. 3 b.d. tr.z.

V Praze dne 24. ledna 1952.

Referent:

S. Kalaš

Ke: Zapsáno jako novum do Spk a předáno s deníkem.

Došlo	25. 1. 1952	T
opsáno		
porovnáno		
vypraveno	25. 1. 1952	T
Poštovné		

A 0928/52 III

15/4 1952.

Paní
Jirouchová Františka
Praha 7, U pergamentky 2.

Sděluji Vám, že Váš manžel odsouzený čkm A0928 Jiří Jirouch, narozen 16/2 1924 podle sdělení státní prokuratury v Praze ze dne 21/II 52 čj. 8 SPl 8/52 byl při pokusu o přechod hranic dne 29/II 51 zastřelen.

Přesné informace Vám sdělí tato prokuratura.

Vaši fotografii Vám vracím.

l.přil.

Vclitel :

Odesláno dne 17. IV. 1952